

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Русе, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Йордан Дамаскинов

Членове: Галина Магардичиян
Васил Петков

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Йордан Дамаскинов Въззивно гражданско дело № 20234500500789 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производство по глава XX “Въззивно обжалване” от ГПК.

Русенският районен съд с решение № 1408 от 12.10.2023 по гражданско дело № 285/2023г. осъжда Т. К. Й., ЕГН *****, адрес: гр. Р., ул. „Р.“ №* да заплати на ОУ „И. В.“ - гр. Р., ул. „Д- р П.Б.“ № **, представлявано от директора Т. К. Й. чрез особен представител адвокат В. сумата 4394.17 лева, представляваща причинена имуществена вреда на училището, съгласно заповед за ограничена имуществена отговорност № ЧР- 24- 8/09.12.2022 год. на началника на РУО-Русе, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба- 12.01.2023 год. до окончателното изплащане на задължението. Със същото решение Т. К. Й. е осъдена да заплати на Регионално управление на образованието - Русе, Булстат 827164163, седалище и адрес на управление: ул. „Църковна независимост“ № **, представлявано от началника Р. Б. Г. сумата 1345.77

лева, представляваща съдебно-деловодни разноси по компенсация.

Производството пред Русенски окръжен съд е образувано по въззивна жалба от Т. К. Й., против Решение № 1408/12.10.2023 г. постановено по гр.д. № 285/2023 г. по описа на РРС, с което е осъдена да заплатя сумата от 4394,17 лева, представляваща причинена имуществена вреда на училището поради проявена небрежност в работата като директор на ОУ „Иван Вазов“ гр. Русе. Жалбоподателят счита, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон, при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и същото е необосновано. Излагат се подробни съображения. Искането е да се отмени това решение и искът да се отхвърли.

Отговора на въззивната жалба е постъпил в срока по чл. 263 от ГПК от Регионално управление на образованието - Русе, чрез пълномощник адв. П. И., в който се взема становище, че жалбата е неоснователна, а решението правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, за което се излагат подробни съображения. Искането е да се отхвърли жалбата и да им се присъдят направените разноси в хода на производствата.

Отговор на въззивната жалба е постъпил в срока и от ОУ „Иван Вазов“ - Русе, чрез особен представител адв. Н. В., с което училището заявява, че въззивната жалба е неоснователна, тъй като при постановяване на обжалваното решение първоинстанционният съд не е допуснал сочените пороци.

Окръжният съд като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок от надлежна страна по делото против подлежащо на въззивно обжалване решение на районния съд, поради което същата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане.

Апелативен съд Велико Търново с решение № 105/28.07.2022 г. по в. т. д. № 129/2022 г. е осъдил ОУ „И. В.“ - гр. Русе да заплати на В. И. Г. сумата 3000.00 лева, представляваща обезщетение за нарушено авторско право, изразяващо се в унищожаване на произведение на изобразителното изкуство - стенопис, находящ се в стая № 105 в ОУ „Иван Вазов“ - гр. Русе, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска

17.08.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото разноски пред двете инстанции в размер на 1060.00 лева.

Директорът на ОУ „Иван Вазов“ Т. К. Й. със заповед № 039/20.09.2022 г. наредила присъдените суми в общ размер 494.17 лева, включващи главница 3000.00 лева, законна лихва от предявяване на иска до изплащане на обезщетението- 334.17 лева и разноски 1060.00 лева да бъдат изплатени на В. И. Г. С платежно нареждане от 21.09.2023 г. сумата е преведена от банкова сметка на училището по сметка на Г..

Началникът на РУО-Русе със Заповед № ЧР-24-8/09.12.2022 г., издадена на основание чл. 210, ал. 1, изр. 2 от КТ е наложил ограничена имуществена отговорност на Т. К. Й. - директор на ОУ „Иван Вазов“ - гр. Русе в общ размер 4394.17 лева. Заповедта е получена от Й. на 12.12.2022 г. и е регистрирана с вх. № 1008 от същата дата в ОУ Иван Вазов- гр. Русе. На 10.01.2023 г. Т. Й. подала възражение срещу наложената ѝ ограничена имуществена отговорност. По тази причина Регионално управление на образованието Русе подава исковата молба на основание чл. 210, ал. 3 от КТ, по която е образувано делото.

Въпреки, че по делото няма доказателства за трудовото възнаграждение на Т. К. Й. – директор на ОУ „Иван Вазов“, страните не спорят, че размерът на така наложената ограничена имуществена отговорност е под трикратния размер на трудовото ѝ възнаграждение.

При така установената фактическа обстановка, съобразно правомощията си по чл.269 от ГПК въззивната инстанция прави следните правни изводи.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Чл. 210, ал.1 КТ постановява, когато вредата е причинена от ръководителя на предприятието, заповедта се издава от съответния погорестоящ орган. Т. К. Й. е директор на Основно училище „Иван Вазов“. Съгласно чл. 217, ал.2 от Закона за предучилищното и училищното образование, началникът на регионалното управление на образованието сключва и прекратява трудовите договори с директорите на общинските училища. Следователно, началникът на РУО Русе е горестоящият орган спрямо директора на Основно училище „Иван Вазов“. Същият е компетентен да започне производството по чл. 210 КТ за налагане на ограничена

имуществена отговорност, а при възражение от директора – да предяви иска пред съда по чл. 210, ал.3 от КТ. Процедурата по чл. 210 от КТ на труда е спазена.

Изплащането от бюджета на училището на присъденото в полза на В. Г. обезщетение представлява имуществена вреда за училището.

Основанието и размера на търсената ограничена имуществена отговорност е описана в заповедта по чл. 210 КТ и в исковата молба по следния начин: Т. К. Й., ЕГН *****, директор на ОУ „Иван Вазов“ - гр. Русе, е причинила на ОУ „Иван Вазов“ - гр. Русе вреди при изпълнение на трудовите си задължения, като е наредила в училището да бъде заличен стенопис на В. И. Г., чрез нанасяне на два слоя боя, без съгласието на автора на стенописа, за което ОУ „Иван Вазов“ - гр. Русе е осъдено да заплати на В. И. Г. сумата от 3000 лв., представляващи обезщетение за нарушено авторско право, изразяващо се в унищожаване на произведение на изобразителното изкуство - стенопис, находящ се в стая № 105 на ОУ „Иван Вазов“ - гр. Русе, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска 17.08.2021 г. до окончателното изплащане, направените по делото разноски пред двете инстанции в размер на 1060 лв., с което на училището са нанесени вреди в общ размер на 4394,17 лв., определени към 20.09.2022 г.

Описанието на действието на директора на училището съответства на приетото в решението по в. т. д. № 129/2022г. на Великотърновския апелативен съд: през месец юни 2021г. стенописът бил заличен чрез нанасяне на два пласта боя по нареждане на директора на училището; стенописът е заличен по вина на ответника без съгласието на автора на произведението.

Чл. 203, ал. 1 от Кодекса на труда дефинира имуществената отговорност така: Работникът или служителят отговаря имуществено съобразно правилата на тази глава за вредата, която е причинил на работодателя по небрежност при или по повод изпълнението на трудовите си задължения. Терминът „небрежност“ в чл. 206, ал. 1 от Кодекса на труда означава „непредпазливост“, „неразсъдливост“ или “недостатъчна грижа”. Става дума за работник или служител, който причини вреда на работодателя по време на изпълнение на трудовите си задължения, като не е предвиждал настъпването на вредата, но е бил длъжен и е могъл да я предвиди.

В заповедта по чл. 210 КТ не са описани трудовите задължения, които

директорът на училището не е изпълнила с необходимата грижа. Русенският районен съд е развил този въпрос с посочване, че е налице проявена небрежност от страна на директора, тъй като тя е била длъжен да познава нормативната уредба, свързана с управление на недвижимата собственост на училището. Пренебрегвайки тези свои задължения, ответникът е разпоредила и е допуснала да се заличи стенописа, от което са произлезли вредите. Тя е следвало или да получи съгласие на автора, или да организира ремонта по друг начин. Така причинената вреда, изразяваща се в изплатеното обезщетение, е в пряка причинно-следствена връзка с решенията и действията на ответника в качеството ѝ на ръководител.

В решението на Великотърновския апелативен съд, с което е присъдено обезщетението в полза на В. И. Г., е посочено, че се обезщетяват вреди от нарушено авторско право (чл. 95, ал.1 и ал. 2 ЗАПСП) и по-конкретно е нарушен чл. 15, ал.1, т. 5 от ЗАПСП: авторът има неимуществено право да иска запазване на целостта на произведението и да се противопоставя на всякакви промени в него, както и на всяко друго действие, което би могло да наруши законните му интереси или личното му достойнство. Ясно е, че в длъжностната характеристика на Т. К. Й. като директор на училище няма вписано такова специфично трудово задължение – да не нарушава авторски права. Не може да се изисква от директора на училището да познава нормативната уредба, свързана с управлението на недвижимата собственост, което да включва и познаване на Закона за авторското право и сродните му права. Това е така, защото дори институции с по-висока компетентност са изразили колебания в това отношение: заместник министър на културата в писмо изх. № 94-00-837/23.06.2022г. отказва да наложи принудителна административна мярка с мотив, че не налице презумпция за авторство, а оттам и обект за защита; Русенският окръжен съд като първа инстанция постановява решение № 24/8.03.2022г. по т. д. № 241/2021г. (отменено), с което отрича качеството на стенописа на защитено с авторско право художествено произведение. Следователно, ако и да съдържа елемент на морална укоримост, към действието на директора на училището – разпореждане да бъде премахнат стенописа - не може се прилепи форма на вина „небрежност“ при изпълнение на трудови задължения. Още повече, че без да се отрича общата отговорност на директора за всичко, което се случва в сградата на училището, в конкретния случай е установено, че заличаването

на стенописа е станало в процеса на изпълнение на проект за обновяване на училището, одобрен за изпълнение от учителския съвет.

По тези съображения окръжният съд приема, че Т. К. Й. не може да отговаря лично за нанесената вреда на училището чрез изплащане на обезщетение за нарушение на авторско право. Тя не е съзнавала, че с действията си нарушава авторско право, още по-малко, че това ще доведе до осъждане на училището да заплати обезщетение.

Решението на Русенския районен съд следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което искът за ограничена имуществена отговорност да се отхвърли.

Мотивиран така Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1408 от 12.10.2023 по гражданско дело № 285/2023г. на Русенския районен съд и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от Регионално управление на образованието Русе Булстат № 827164163 гр. Русе, ул. „Църковна независимост“ № **, ет.**, представлявано от д-р Р. Б. Г., иск срещу Т. К. Й. ЕГН ***** гр. Р., ул. „Р.“ № *, да бъде осъдена да заплати на ОУ „Иван Вазов“ - гр. Русе, ул. „Д-р Петър Берон“ № **, представлявано от директора Т. К. Й. чрез особен представител адвокат В., сумата 4394.17 лева, представляваща причинена имуществена вреда на училището, съгласно заповед за ограничена имуществена отговорност № ЧР- 24- 8/09.12.2022 год. на началника на РУО- Русе, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба- 12.01.2023 год. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Регионално управление на образованието Русе Булстат № 827164163 гр. Русе, ул. „Църковна независимост“ № 18, ет.10, представлявано от д-р Р. Б. Г., да **ЗАПЛАТИ** на адвокат Н. Г. В. АК Русе личен номер ***** гр. Русе, ул. „П.“ *, ет. * сумата 370 лв. (триста и седемдесет лева) депозит за възнаграждение на адвокат – особен представител на ОУ „Иван Вазов“.

ОСЪЖДА Регионално управление на образованието Русе Булстат № 827164163 гр. Русе, ул. „Църковна независимост“ № 18, ет.10, представлявано от д-р Р. Б. Г., да ЗАПЛАТИ на адвокат Е. И. З. АК Ш. личен номер ***** гр. Ш., ул. „П. А.“ ** възнаграждение по чл. 38, ал.1 т. 3 и ал.2 от ЗА в размер на 370 лв. (триста и седемдесет лева).

Решението не подлежи на касационно обжалване – чл.280, ал.3, т.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____